

**Fra LaRouche-bevægelsen 16.
nov. 2014:**

Verdens centrum er ikke USA – Centrum er nu Kina og Rusland

Under diskussioner lørdag understregede Lyndon LaRouche, at, i modsætning til det vanvid, der repræsenteres af Obama, som på G20-topmødet i Brisbane, Australien, hævdede, at USA er »den eneste supermagt i verden«, så ligger planetens fremtid andetsteds. Den ligger ikke i USA eller Europa. USA er rent faktisk en systemisk fiasko. Som et resultat heraf er verdens centrum ikke USA; det er nu i Kina og Rusland. Den russisk-kinesiske relation, Putin-Kina-relationen, er afgørende.

Situationen i USA bliver værre for hver dag, der går. Republikanernes rolle er ingen velsignelse. Faktisk er det Republikanske Parti det Hitler-fascistiske parti. Demokraterne er også dårlige. De har intet mod; i stedet går de forvirrede rundt. De har ikke levet op til udfordringen fra det Republikanske Parti.

Der er ingen i USA, der beskæftiger sig kompetent med den virkelighed, som det amerikanske folk står overfor. De er alle svindlere. Og borgerne selv er tåbelige, pga. deres pragmatisme.

Den umiddelbare sammenhæng, i hvilken disse bemærkninger kom fra LaRouche, er, at det sker, samtidig med, at Rusland og Kina, blandt andre BRIKS-nationer, samt et par andre nationer i Sydamerika og andre steder, såsom Argentina og Egypten, lige nu kæmper for en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden, sådan, som det blev bevidnet af den nylige APEC-konference i Beijing,

og på BRIKS-mødet, som netop har fundet sted i Brisbane, Australien, forud for G20-mødet. USA, under den britiske agent Obama, plus andre medlemmer af G7-slænget, er ude på at ødelægge, hvad Rusland og Kina kæmper for at skabe.

I Beijing i sidste uge fortsatte Kina og Rusland med at opbygge et konkret momentum hen imod en ny planetarisk orden, og sluttelig en ny orden i solsystemet, som er forpligtet over for den gensidige fordel for alle folkeslag, baseret på økonomisk udvikling og beherskelse af universets love, som de defineres af Johannes Kepler, til gavn for menneskeheden.

Dagens BRIKS-møde i Brisbane fortsatte denne proces, idet de fem kernestationer drøftede de fremskridt, de gør, hen imod at gennemføre, og gøre operative, BRIKS' Nye Udviklingsbank (NDB) og Reservevalutafonden (CRA, Contingent Reserve Arrangement).

I modsætning til præsident Obama, den britiske premierminister David Cameron og andre ledere af G7, som gennemgribende har forpligtet sig til at ødelægge Rusland og Kina som hovedforhindringerne for forsat britisk imperiedominans, så har BRIKS-nationerne forpligtet sig til en inkluderende politik med skabelse af fred baseret på udvikling, en udvikling, som har det kinesiske måneprogram som sin drivkraft.

I stedet for at tage BRIKS-politikken til sig, har Obama og Cameron, blandt andre, forsøgt at bruge G20-topmødet til at prøve at kue Putin, i særdeleshed, fordi Rusland under hans lederskab har nægtet at kapitulere over for det nazistiske kup, som Obama og EU har gennemført i Ukraine.

Blandt den flok gæs, som har udset Putin som deres målskive, finder vi den tyske kansler Angela Merkel. Hendes politik med at forfølge den britiske, anti-russiske politik, som er i modstrid med Tysklands faktiske interesser, sagde LaRouche, er netop nu en af de største trusler til Europa.

Under disse omstændigheder kan kun en fundamental,

revolutionær forandring i USA sikre, at den fremtidens gave, som Kina og Putin repræsenterer for menneskeheden, ikke bliver bortødslet og ødelagt. Kun, hvis Kina og Rusland støttes i deres bestræbelser af politiske kræfter i USA sådan, som Lyndon LaRouche insisterer på, kan en katastrofe undgås, og kan menneskeheden opfylde sin skæbne.

Putin siger, BRIKS er større end G7; Han flytter betalinger for olie fra dollars til yuan og rubler

14. nov. 2014 – Den russiske præsident Vladimir Putin gav i dag et langt interview i Vladivostok til *Itar-Tass*, på tærsklen af sin afrejse til G20-topmødet i Brisbane, Australien, forud for hvilket et uformelt BRIKS-topmøde vil finde sted. Som fortæller for en altinkluderende udvikling med samarbejde i BRIKS-ånden, snarere end en »os-mod-dem«-politik, sagde Putin:

»For blot 20, 30 og 50 år siden var situationen anderledes. Hvorfor er jeg så sikker på, at kun fælles indsats vil være effektivt? BRIKS-landenes BNP, udregnet som købekraftsparitet, er større end i G7. Så vidt jeg ved, er BRIKS' BNP 37,4 billioner, mens G7's er 34,5 billioner. Og

hvis vi nu siger 'Nej tak, vi har tænkt os at gøre dette og hint her for os selv, og I kan gøre, som I har lyst', så vil det blot gøre ubalancerne større. Hvis vi virkelig har besluttet at løse nogle spørgsmål, bør vi gøre det sammen.«

I et andet afsnit opstillede han målet for at fjerne oliemarkedets tilknytning til dollaren og den finansielle integration af Kina og Rusland, som blandt andet vil neutralisere »sanktionerne«, som i det store og hele har afskåret russiske statselskaber fra europæiske obligationsmarkeder.

Han sagde:

»I forbindelse med mit besøg til Kina arrangerer Rosneft (det enorme, statskontrollerede olieselskab) en aftale med et stort, kinesisk selskab om at få en 10 % 's andel i Vankor-oliefeltprojektet. Sammen med andelen vil kineserne få bestyrelsespladser. Men vi er også i færd med at indgå aftaler om at sælge olie fra dette felt, som rent faktisk er enormt, for yuan. I denne situation vil vore kinesiske partnere være rede til at udstede lån og finansiere mange transaktioner. For det andet er vi i færd med at flytte os bort fra markedsdiktatet, som betegner alle kommercielle bevægelser af olie i amerikanske dollars. Vi opmuntrer på enhver tænkelig måde til anvendelsen af nationale valutaer – både rubel og yuan. For det tredje vil dette endvidere stabilisere selskabernes finanser.«

Vankor er et af Ruslands vigtigste projekter, og et af de største industriprojekter i Rusland.

Foto: Olierig i Vankor-oliefeltet

Radio Schiller den 13. november 2014: Kina/BRIKS sætter dagsorden på APEC møde//Obama på vej ned

med formand Tom Gillesberg

Videoen kommer senere idag, fredag den 14. november

Leder fra LaRouche-bevægelsen 14. nov. 2014: BRIKS har åbnet op for en ny verden

Med Obama, som blev forvist til en ubetydelig position ved APEC-topmødet i Beijing, er det globale skift, som har været i gang i løbet af de seneste uger, nu hastigt ved at konsolideres.

Udviklingen i BRIKS/APEC har overtaget kursbestemmelsen af bevægelsen i den globale politik og sætter dynamikken,

kommenterede Lyndon LaRouche efter en bedømmelse af situationen. Dette åbner op for alle dem i alle lande, som har ventet på at kunne blive deres pessimisme kvit og tilslutte sig vejen til fremskridt. Med en Obama, der går ned, kan andre ting, som er associeret med ham, også gå ned – inklusive den morderiske, økonomiske politik, som han forsøger at bevare over verden og USA, på vegne af Det britiske Imperium.

Kina har taget føringen og vil fortsætte med det. Fra APEC-topmødet tog den kinesiske premierminister Li Keqiang videre til ASEAN/Østasien-topmødet i Myanmar, hvor han indgik en ny forpligtelse til 20 mia. dollars, til udvikling langs den Maritime Silkevej. I kontrast hertil ankom Obama til samme topmøde som en nedrivningsmaskine og krævede, at Myanmar ændrede sin forfatning til at passe til hans og George Soros' krav. Kan der være nogen tvivl om, hvilken af to muligheder, områdets nationer vil vælge?

Næste skridt er så G-20-topmødet (15. november i Brisbane, Australien), hvor præsident Xi Jinping i denne weekend vil fremlægge sin vision for udvidelse af den udviklingsproces, som Kina anfører på globalt plan. Obama et al. har regnet med at kontrollere omgivelserne på G-20, men de har tabt på forhånd. Det er udviklingen med BRIKS/APEC, der kontrollerer de globale omgivelser, i hvilke de opererer.

I Europa er der endda begyndt at komme en synlig tilpasning til de nye muligheder i disse globale omgivelser. Franskmændene gumler på bidslet, mens de overvejer at tilslutte sig den Nye Silkevej, og tyske industrifolk er interesseret i at investere i Indien, hvis regeringsrepræsentanter, på det Indo-tyske Investeringsstopmøde i Berlin i denne uge, fremlagde et dramatisk, ambitiøst program for nye byer, jobs og en gennemgribende, økonomisk genoplivelse.

I Rusland har kampen mod monetaristerne, såsom Centralbanken – en kamp, der anføres af Sergei Glazyev – nu resulteret i et

offentligt krav, på Moskvas radio, om, at Dumaen vedtager »noget, der er analogt med Glass/Steagall-loven«, for at standse det spekulative angreb på landet.

Der er selvfølgelig stadig problemområder; Mellemøsten er et af de afgørende. Men det globale skift åbner op for potentialet for, at også disse problemer kan løses. I betragtning af Obamas svage stilling er der kræfter i USA, med kongresmedlem Walter Jones og senator Tim Kaine som eksempel, som nu optrapper kampen for at standse den globale terrorisme ved at få de 28 sider [af rapporten over den fælles kongresundersøgelse af 11. september-angrebene, -red.] frigivet, og ved at blokere præsidentens hævde af diktatoriske magtbeføjelser til at erklære krig.

Den centrale virkelighed er, at verden er forandret. Der er åbnet op for nye muligheder, og de kan nu virkeliggøres.

NATO-general Breedloves seneste provokation: Rusland har atomvåbenstyrker på Krim

12. nov. 2014: USA's general Breedlove smed en håndgranat i går, da han i et interview sagde til *Reuters*, at Rusland har flyttet atomvåbenstyrker til Krim.

»Om styrkerne er atomare eller ej, ved vi ikke«, sagde han.

Det er tidligere blevet rapporteret, så langt tilbage som i september, at Rusland har flyttet Tu-22M 'backfire'-bombefly

og Iskander M taktiske, ballistiske missiler til Krim, som begge har atomkapacitet, men der er ikke fremlagt bevis for, at Rusland er ved at flytte atomvåben til Krim.

Russerne selv har ikke lagt skjul på den kendsgerning, at de forstærker deres militærstyrker på Krim til at inkludere luftforsvar.

»En analyse af begivenhedernes mulige udvikling dikterer nødvendigheden af at bevare et troppeberedskab i det Sydlige Militærdistrikt [som Krim nu er en del af, -red.] for at sikre landets og dets allieredes militære sikkerhed i den sydvestlige, strategiske retning«,

sagde forsvarsminister Shoigu i dag på et møde i Forsvarsministeriet under diskussion af den fremtidige militære organisation på Krim, iflg. *Itar-Tass*.

Breedlove beklagede sig også over, at russerne flytter flere våben og mere materiel, inkl. tanks, ind i det sydøstlige Ukraine og således fuldstændig støtter Kiev-regimets udokumenterede udtalelser.

»Materiel, udstyr, pansrede våben og forsyninger flyder fortsat ind i det østlige Ukraine. Man har set mere af dette i de seneste dage«, sagde Breedlove. »Jeg er bekymret over de forøgede bevægelser.«

Han kaldte også våbenstilstanden for kun at være »en våbenstilstand af navn«. Unavngivne embedsmænd i forsvaret sagde til *NBC News* i dag, at, snarere end at invadere landet, synes Ruslands holdning at være at styrke de uafhængige styrkers forsvar, som, sagde de, har lidt en del tab til det ukrainske militær.

»Det ser ud som om de resolut støtter separatisterne i stedet for at opvise en modstand«, iflg. en højtstående amerikansk embedsmand.

Russerne responderede til Breedloves provokation ved at fordømme den som værende ubegrundet, rapporterer *Itar-Tass*.

»Vi er allerede ophørt med at bemærke de ubegrundede erklæringer fra NATO's allierede øverstbefalende i Europa, gen. Philip Breedlove, om russiske militærkolonner, han angiveligt så bryde ind i ukrainsk territorium«,

sagde Forsvarsministeriets talsmand, generalmajor Igor Konashenko.

»Vi har mange gange understreget, at der ikke er nogen reelle kendsgerninger bag Bruxelles-embedsmændenes luftpostyr.«

Spydigt sagde Konashenko, at man kunne få det indtryk, at jo mindre tillid, den europæiske offentlighed har til Breedloves ord, »desto større bliver graden af hans alarmerende, anti-russiske beskyldninger.«

FBI-Memo fra 1947: Churchill ville have USA til at kaste atombombe på Kreml

11. nov. 2014 – I sin artikel fra 1994, »Hvordan Bertrand Russell blev en ond mand«[1], fortæller Lyndon LaRouche om Russells og Winston Churchills atomvåbenpolitik:

»For at forstå, hvorfor britiske efterretningsnetværk internt i USA's regering manipulerede præsident Harry Truman til at smide de unødvendige atombomber på japanske civile,

er det nok at læse Russells egen forklaring på hans og Winston Churchills atomvåbenpolitik, i september-nummeret af The Bulletin of the Atomic Scientists: 'The Atomic Bomb and the Prevention of War' (Atombomben og forebyggelse af krig).«

»I den rapport fra 1946«, skrev Larouche, »præsenterer Russell sit motiv for sin, Winston Churchills og andres fortsatte anvendelse af atomvåbens geopolitiske trussel: at udøve afpresning for at tvinge Moskva til at underkaste sig en aftale, hvis formål, erklærer Russell udtrykkeligt der, er at transformere den dengang nyligt oprettede organisation De Forenede Nationer, FN, til den form for unipolære diktatur, som hans verdensføderale utopister fortsat har arbejdet på i hele dette århundrede.«

Det efterfølgende år, blot to år efter afslutningen af Anden Verdenskrig, i hvilken Moskva havde været en allieret, var den sindssyge Churchill gået videre end til at true med anvendelsen af et atomart førsteangreb mod USSR og til at tale for rent faktisk at angribe Kreml med atomvåben.

Et FBI-memo fra 1947, som er offentliggjort i en bog, der skal udgives i næste måned, siger, at Winston Churchill tilskyndede senator Styles Bridges (R-N.H.), en allieret til senator Joseph McCarthy (R-Wis.), til at overtale Truman til at lancere et atomangreb på Kreml.

Memoet, som hidtil ikke har været tilgængeligt, siger, »Churchill erklærede, at den eneste redning for verdens civilisation ville være, hvis De forenede Stater ville erklære Rusland for at være til fare for verdensfreden og angribe Rusland.«

Memoet fortsætter:

»Han påpegede, at hvis man kunne smide en atombombe på Kreml og udslette den, ville det være en meget let sag at håndtere balancen i Rusland, som ville være uden styrelse. Churchill

erklærede endvidere, at hvis dette ikke blev gjort, ville Rusland angribe USA om to eller tre år, når hun får atombomben, og civilisationen ville blive udslettet eller sat mange år tilbage.«

Mail Online rapporterer, at memoet citeres i en ny bog af den prisvindende, amerikanske, undersøgende journalist, Thomas Maier, 'When Lions Roar: The Churchills And The Kennedys', (Crown, oktober 2014).

[1] Opr. titel: »[How Bertrand Russell Became an Evil Man](#)«. Artiklen findes ikke på dansk. Hvis du ønsker at læse den engelske artikel, ring til vores kontor (35430033), som vil henvise dig til den engelske artikel. (-red.)

Putin fordømmer TPP's geopolitiske karakter forud for APEC- topmøde

7. nov. 2014 – Forud for APEC-topmødet i Beijing sagde den russiske præsident, Vladimir Putin, til de kinesiske medier, at Trans-Pacific Partnership (TPP), som Obama er fortalende for, er geopolitisk i sin natur i modsætning til Asia-Pacific frihandelsområdet, som vil blive etableret på APEC-topmødet.

Når nogle lande foretrækker at handle på den internationale arena ved brug af metoder med politisk, økonomisk og ofte endda tvangsmæssigt pres, er APEC's rolle som en effektiv

koordineringsmekanisme til opbygning af en ny, regional arkitektur uundværlig.

»Som formand for APEC i 2014 har Kina forberedt en enorm pakke af initiativer. For eksempel skal man vedtage en køreplan hen imod oprettelsen af en frihandelszone for Asien og Stillehavsområdet. En plan, som giver specifikke forholdsregler, der tilsigter en promovring af en omfattende sammenhæng i regionen, innovativ udvikling og strukturelle reformer, er blevet udarbejdet.«

»Trans-Pacific Partnership er tydeligvis blot endnu et amerikansk forsøg på at opbygge en arkitektur for regional, økonomisk samarbejde, som vil være til gavn for USA. Samtidig mener jeg, at fraværet af to store, regionale spillere, såsom Rusland og Kina, i organisationens komposition ikke vil fremme etableringen af et effektivt samarbejde inden for handel og økonomi.«

»Det multilaterale system med økonomiske relationer i APR kan kun blive stærkt, hvis alle regionens staters interesser tages i betragtning. Denne tilgang er reflekteret i udkastet til køreplanen for etablering af et frihandelsområde i Asien og Stillehavsområdet.«

Rusland vil forsvare sin suverænitet

5. nov. 2014 – I korte bemærkninger under festligholdelsen af Folkets Enhedsdag, som mindes afslutningen af De urolige Tider i det 17. århundrede i Rusland, kom den russiske præsident Vladimir Putin med et klart budskab i går om, at Rusland vil forsvare sin suverænitet.

»Mere en fire århundreder er gået, men disse tiders dramatiske begivenheder er stadig en lektie for os, som tjener som eksempel for alle generationer og en regel for os alle – en regel, der siger, at vi må bevare og beskytte vore nationale interesser«, sagde Putin.

»Hvis vi forsømmer at huske disse nationale interesser, kan det føre til disintegration og ruin for vort land; dets suverænitet har samme fundamentale værdi som frihed og demokrati.«

Inden for det militære område forklarede Ruslands ambassadør til NATO, Alexander Grushko, præcis, hvad dette vil sige med hensyn til NATO, i bemærkninger til avisen *Kommersant*, rapporterer *RIA Novosti*.

»NATO kan ikke ignorere den kendsgerning, at en stærkere sammensætning af alliancens styrker vil blive taget i betragtning af vore militære strateger, og at Rusland vil tage alle nødvendige skridt til at styrke sit forsvar imod alle potentielle trusler«,

sagde Grushko. Han advarede om, at alliancens beslutning om at styrke sin »østflanke« og den kendsgerning, at NATO er ved at vende tilbage til sin holdning fra den Kolde Krig om at være modstander til Rusland, som NATO anser for at være »Fjende #1«, vil få langtrækkende, politiske konsekvenser, og han advarede om, at nedfrysningen af samarbejdet mellem Rusland og NATO vil få en skadelig effekt på euro-atlantisk sikkerhed.

»Vi har ikke nægtet at tale sammen. Det var ikke vores beslutning at suspendere praktiske samarbejdsprojekter inden for rammerne af NRC [NATO-Ruslandsrådet]«,

sagde Grushko og understregede, at Rusland var blevet NATO's partner

»ikke for partnerskabets egen skyld, men af hensyn til en større sikkerhed i hele det euro-atlantiske område.«

I mellemtiden identificerede pens. generalløjtnant Nikolai Pushkarev, tidl. fra Det russiske militærs Hovedefterretningsdirektorat (GRU), den britisk/amerikanske hånd bag ISIS-truslen mod Rusland.

»Der er trusler. Ekstremisterne bruger islam til politisk destabilisering af flere stater. Disse begivenheder vil ikke få et godt udfald. De har erklæret, at de vil angribe Amerika«, sagde Pushkarev i et interview med *RIA Novosti*. Der er imidlertid »grund til at tro, at amerikansk og britisk efterretningsvæsen støtter de islamiske ekstremister for at true Ruslands territoriale integritet.« Han advarede imidlertid om, at Rusland ikke burde intervenere direkte mod ISIS, fordi Rusland har en stor, muslimsk befolkning. Rusland bør hjælpe med »ikke-militære, diplomatiske midler, muligvis økonomiske«, sagde han og understregede, at »Rusland er interesseret i Bashar Assad-regimets overlevelse, da vi har meget gode relationer med Syrien.«

Foto: Putin hilser på repræsentanter for nogle af de forskellige folkegrupper i den russiske føderation på Folkets Enhedsdag

Radio Schiller den 10. november 2014: 1989, den tabte chance for fælles udvikling og sikkerhed

Men nu er BRIKS på vej op med et alternativ til kollaps og krig baseret på Schiller Instituttets program.

med formand Tom Gillesberg

Specialrapport: Den nye Silkevej transformerer planeten – En ny æra for menneskeheden

Men jeg er nødt til at sige, at vi befinder os på et tidspunkt, hvor vi har en krise af dimensioner uden fortilfælde. Menneskeheden står i øjeblikket på randen af et folkemord, som kunne blive værre end noget som helst, der tidligere er sket i historien, og som situationen er nu, hvis den transatlantiske sektors nuværende politik fortsætter, så vil det ske.

Download (PDF, Unknown)

En ny Økonomisk Verdensorden med BRIKS og Schiller

Instituttet

»Slaget om Jorden« er i gang mellem BRIKS og den nuværende unipolære verdensorden med centrum i City of London og Wall Street. Med Dilma Rousseffs valgsejr fastholdes Brasilien i BRIKS, og etableringen af en Asiatisk Infrastrukturinvesteringsbank, AIIB, inkluderes stadig flere lande i samarbejdet. BRIKS er ved at realisere den nye retfærdige økonomiske verdensorden, som Schiller Instituttet har kæmpet for, og Schiller Instituttets jubilæumskonference viser instituttets centrale placering i denne kamp i dag. IS kan besejres gennem samarbejde med Rusland, Kina, Syrien og Iran – og konfrontation med Rusland via Østeuropa må stoppes, inden vi får atomkrig. Der må etableres en international koordineringskomité under amerikansk og russisk ledelse til at besejre ebola-pandemien. ECB's stresstest var et røgslør for at bankkrise og sammenbrud lurer.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Til Imperiets ærgrelse er en Ny Verdensorden

nu på plads

2. nov. 2014 – Til trods for, at London og Det Hvide Hus benægter det, så er en Ny Verdensorden kommet. Bryan MacDonald, journalist ved Irish Independent og Daily Mail (UK), påpegede dette i et indlæg i dag og sagde,

»det, som man ikke ser rapporteret, er den kendsgerning, at den gamle ordens støttepiller i årevis har været ved at forvitte.«

Alt imens de, der er bærere af den gamle, affældige orden, fortsat benægter ændringen, så er der nogen i denne orden, som har erkendt denne realitet, og som siger det højt. For eksempel sagde forsvarsminister Chuck Hagel, på Aspen-instituttets »Washington Ideas Forum« den 29. okt., som svar på et spørgsmål fra den nationale korrespondent for The Atlantic, James Fallows, om det igangværende, globale kaos, at han mente, vi gennemlevede et af disse historiske, afgørende tider. At vi ser en ny verdensorden.

MacDonald påpegede, at den voksende betydning af BRIKS og andre fremvoksende økonomier har store implikationer for globalt forbrug, forretningsvirksomhed og investeringer. Den internationale Valutafond (IMF) skønner, at, i 2020 vil Rusland have overtaget Tyskland, og Indien vil præstere bedre end Japan. Den forudsiger også et fald i USA's globale andel fra 23,7 % i 2000 til 16 % i 2020. I 1960 repræsenterede USA 38,7 % af verdensøkonomien. Omvendt scorede Kina i 1987 kun 1,6 %, men vil ved slutningen af dette årti gøre krav på 20 %. Dette er en forandring uden fortilfælde på så relativ kort tid.

»IMF skønner«, skriver MacDonald, »at, i 2015 vil fire af verdens topøkonomier være Medlemmer af ... BRIK [sic]. Kina vil erstatte USA som top dog. Det er måske allerede sket; økonomiske data har en tendens til at være bagud i forhold

til de økonomiske kendsgerninger. Italien, Europas syge mand, er ikke med i top 10, og UK hænger lige netop på, selv om London stadig promoveres som et finansielt kraftcenter. De eneste, der stadig tror på det, er små englændere. UK er blevet til geopolitikkens Julie Andrews, en falmende stjerne, som en gang var strålende. Frankrig er impotent og vakler fra krise til uheld og tilbage igen.«

Radio Schiller den 3. november 2014: Obama på vej ned//valget i Østukraine

med formand Tom Gillesberg

Også: flere nationer samarbejder med BRIKS

Radio Schiller den 30. oktober 2014: Øget trussel om atomkrig// Frankfurt konferencerapport//

Ebola nødplan

Med formand Tom Gillesberg.

Videoen bliver klar senere idag fredag.

Leder fra LaRouche-bevægelsen 30. okt. 2014: LaRouche kommer med en meget ligefrem vurdering af faren for krig

»Det betyder ikke, at dette er en forudbestemt begivenhed. Det betyder, at sandsynligheden for en sådan begivenhed er stor. Og det betyder, at hele verden snart kunne være i krig, med generelt folkemord, som et resultat af den kædereaktion af virkninger, som en sådan handling forårsager.«

Download (PDF, Unknown)

Putin siger sandheden i Valdai Internationale Diskussionsklub

24. okt. 2014 – Under det afsluttende plenarmøde i Valdai Internationale Diskussionsklub over temaet »Verdensordenen: Nye regler, eller et spil uden regler«, talte den russiske præsident Vladimir Putin om den internationale situation i udiplomatiske, sandfærdige vendinger. Valdai Klub havde i år deltagelse af 108 eksperter, historikere og politiske analytikere fra 25 lande, inklusive 62 udenlandske deltagere. Det følgende er uddrag af hans bemærkninger:

»Noget af det, jeg siger, kan synes lidt for barsk, men hvis vi ikke taler direkte og ærligt om det, vi virkelig tænker, er der i det hele taget ikke meget mening i at mødes på denne måde. I det tilfælde ville det være bedre ganske enkelt at holde sig til diplomatiske sammenkomster, hvor ingen siger noget, der virkelig giver mening, og hvor, med en berømt diplomats ord i erindringen, man erkender, at diplomater har tunger for ikke at sige sandheden.

For det første er ændringer i verdensordenen ... sædvanligvis blevet ledsaget af, om ikke globale krige og konflikter, så af en kæde af intense konflikter på lokalt plan. For det andet, så drejer global politik sig frem for alt om økonomisk lederskab, spørgsmål om krig og fred og den humanitære dimension, inklusive menneskerettigheder.

Ulykkeligvis findes der ingen garanti for, at det nuværende, globale og regionale sikkerhedssystem er i stand til at beskytte os fra omvæltninger. Dette system er blevet alvorlig svækket, fragmenteret og forvansket.

Den Kolde Krig endte, men den endte ikke med underskrivelsen af en fredstraktat med klare og gennemsikrelige aftaler om at

respekttere eksisterende regler, eller om at skabe nye regler og standarder. Dette skabte indtrykket af, at de såkaldte sejrherre i den Kolde Krig havde besluttet at forcere begivenheder og omforme verden til fordel for deres egne behov og interesser.

International lov er blevet tvunget til retræte om og om igen af angrebet fra legal nihilisme. Objektivitet og retfærdighed er blevet ofret på alteret for, hvad der var politisk formålstjenligt. Arbitrære fortolkninger og partiske skøn har erstattet legale normer. Samtidig har den totale kontrol over de globale massemedier gjort det muligt, når det var ønskeligt, at portrættere hvidt som sort og sort som hvidt.

I en situation, hvor et land og dets allierede, eller rettere sagt dets satellitter, dominerede, forvandlede søgen efter globale løsninger ofte til forsøg på at gennemtvinge deres egne, universelle opskrifter. Denne gruppes ambitioner voksede sig så store, at de begyndte at præsentere den politik, som de smedede sammen i magtens korridorer, som hele det internationale samfunds anskuelse. Men det er ikke tilfældet.

Selve begrebet om national suverænitet blev en relativ værdi for de fleste lande. Det, som essentielt blev foreslået, var følgende formel: Jo større loyalitet mod verdens eneste magtcentrum, desto større dette eller hint regerende regimes legitimitet.

De forholdsregler, som man tog imod dem, der nægtede at underkaste sig, er velkendte og er blevet prøvet og testet mange gange. Det omfatter magtanvendelse, økonomisk og propagandamæssigt pres, indblanding i interne anliggender og påkaldelse af en slags overlegal legitimitet, når man havde brug for at retfærdiggøre ulovlige interventioner i denne eller hin konflikt eller vælte ubelejlige regimer. På det seneste har vi fået voksende beviser for, at decideret afpresning er blevet brugt over for flere ledere. Det er ikke for ingenting, at Big Brother bruger milliarder af dollars på

at overvåge hele verden, inklusive de nærmeste allierede.

Lad os spørge os selv: Hvor veltilpas føler vi os med dette, hvor trygge er vi, hvor lykkelige er vi for at leve i denne verden, og hvor retfærdig og fornuftig er den blevet? Vi har måske ingen virkelig grund til at være bekymrede, gøre indvendinger og stille ubejlejlige spørgsmål? Måske er USA's exceptionelle position, og den måde, de udfører deres lederskab på, virkelig en velsignelse for os alle, og deres indblanding over hele verden bringer fred, fremgang, fremskridt, vækst og demokrati, og vi burde måske bare slappe af og nyde det hele?

Lad mig sige, at dette ikke er tilfældet, det er absolut ikke tilfældet.

Et ensidigt diktat og tvangsgennemførelsen af ens egne modeller frembringer det modsatte resultat. I stedet for at bilægge konflikter, fører det til en optrapning af konflikterne, i stedet for suveræne og stabile stater ser vi en voksende spredning af kaos, og i stedet for demokrati støtter man særdeles tvivlsomme, offentlige skikkelser, som rangerer lige fra åbenlyse neo-fascister til radikale, islamiske elementer.

Hvorfor støtter de sådanne personer? Det gør de, fordi de har besluttet at bruge dem som redskaber på vejen til at opnå deres mål, men så brænder de fingrene og reagerer med chok. Jeg holder aldrig op med at forundres over, at vore partnere simpelt hen bliver ved med at træde på den samme rive, som vi siger i Rusland, det vil sige, at gøre den samme fejl om og om igen.

Engang sponsorerede de islamiske ekstremistbevægelser for at bekæmpe Sovjetunionen. Disse grupper fik deres kamptræning i Afghanistan og affødte senere Taliban og al-Qaeda. Hvis Vesten da ikke ligefrem støttede dem, så lukkede de øjnene og, må jeg sige, gav informationer, politisk og finansiel støtte til

internationale terroristers invasion af Rusland (vi har ikke glemt dette) og landene i det centralasiatiske område. Først efter, at forfærdelige terrorangreb blev begået på selve USA's egen jord, vågnede USA op og erkendte den fælles terrortrussel.

Det var udelukkende kun det nuværende, egyptiske lederskabs beslutsomhed og visdom, som reddede det arabiske hovedland fra kaos og hæmningsløst hærgende ekstremister. I Syrien begyndte USA og dets allierede, som vi også har set det i fortiden, direkte at finansiere og bevæbne oprørere og tillade dem at fylde op i rækkerne med lejesoldater fra diverse lande. Lad mig stille spørgsmålet, hvorfra får disse oprørere deres penge, våben og militærspecialister? Hvor kommer alt dette fra? Hvordan er det lykkedes det berygtede ISIL at blive en så magtfuld gruppe, grundlæggende set en virkelig, væbnet styrke?

Med hensyn til de finansielle kilder, så kommer pengene i dag ikke kun fra narkotika, hvis produktion er vokset med ikke blot et par procentpoint, men er mangedoblet, siden de internationale koalitionsstyrker har været til stede i Afghanistan. Dette er I klar over. Terroristerne får også penge fra salg af olie. Olie produceres i territorier, som kontrolleres af terroristerne, som sælger den til dumpingpriser, producerer og transporterer den. Men nogen køber denne olie, sælger den videre og tjener på det og tænker ikke på den kendsgerning, at de således finansierer terrorister, som før eller siden kunne komme til deres egen jord og så ødelæggelse i deres eget land.

Rusland har gentagne gange advaret mod farerne ved ensidige militæraktioner, intervention i suveræne staters anliggender og flirt med ekstremister og radikale elementer. Vi insisterede på, at de grupper – og her først og fremmest Islamisk Stat – som bekæmpede Syriens centralregering, skulle indbefattes på listen over terrororganisationer. Men så vi nogen resultater? Vi appellerede forgæves.

Grundlæggende set er den unipolare verden simpelt hen et middel til at retfærdiggøre diktatur over folk og lande. Den unipolare verden viste sig at være en byrde, som var for ubehagelig, tung og vanskelig at håndtere for selv den selvudrøbte leder.

Fælles, økonomiske projekter og gensidige investeringer bringer lande sammen på en objektiv måde og hjælper med at udglatte aktuelle problemer i forholdet mellem staterne.

Jeg tror, at vore amerikanske venner simpelt hen er i færd med at save den gren over, som de sidder på.

Vores aktive politik i det asiatiske Stillehavsområde begyndte ikke i går, og den er ikke en respons på sanktioner, men er en politik, som vi har forfulgt i efterhånden en hel del år. Ligesom mange andre lande, inklusive vestlige lande, så vi, at Asien spiller en stadig større rolle i verden, i økonomien og i politik, og vi har simpelt hen ikke råd til at ignorere denne udvikling.

At udvikle økonomiske bånd med disse lande og at gennemføre fælles integrationsprojekter skaber også et stort incitament for vores nationale udvikling. De demografiske, økonomiske og kulturelle tendenser i dag indikerer alle, at afhængigheden af kun en enkelt supermagt vil aftage. Dette er også et spørgsmål, som europæiske og amerikanske eksperter har talt og skrevet om.

Hvad kan vi så forvente, hvis vi vælger ikke at leve efter reglerne, selv om de måske er strenge og ubejlejlige – men vælger hellere at leve uden nogen regler overhovedet? Og det er et scenarie, som er helt igennem muligt; vi kan ikke udelukke det, i betragtning af spændingerne i den globale situation. Vi kan allerede nu komme med visse forudsigelser, når vi tager de aktuelle tendenser i betragtning, og disse forudsigelser er desværre ikke optimistiske. Hvis vi ikke skaber et utvetydigt system af gensidige forpligtelser og

aftaler; hvis vi ikke opbygger mekanismer til håndtering og løsning af krisesituationer, vil symptomerne på globalt anarki uundgåeligt vokse.

Rusland har truffet sit valg – vi ønsker at udvikle vores økonomi og udvikle demokratiske værdier. Vi arbejder sammen med vore modstykker i f.eks. Shanghai Cooperation og BRICS-fællesskabet. Vi ønsker, at vore meninger ligeledes respekteres. Vi må alle udvise forsigtighed for ikke at tage forhastede og farlige skridt. Nogle af aktørerne på den globale front har glemt nødvendigheden af dette.«

Download (PDF, Unknown)

**Radio Schiller den 27.
oktober 2014:
Efter valget i Brasilien og
Ukraine//Ebola nødplan**

Schiller Instituttets 30-års

jubilæumkonference den 18.-19. oktober, Frankfurt: Den nye Silkevej og Kinas Måneprogram: Mennesket er den eneste skabende art.

*Følgende resolution skrevet af Schiller Instituttets
præsident, Helga Zepp-LaRouche, blev vedtaget:*

Menneskeheden oplever i øjeblikket en dyb civilisationskrise, hvor samfundsfundamentet i mange dele af verden er blevet udhulet, og hvor etablerede regler for internationale relationer er blevet nedbrudt. Oven i dette står vi over for dødbringende farer, som hver for sig kunne føre til den menneskelige arts mulige udslettelse.

* For det første er der Ebola-epidemien, som allerede er ude af kontrol i Afrika, som der ikke findes nogen helbredende behandling for, og som truer med at blive en større trussel end det 14. århundredes Sorte Død.

* For det andet er der terrortruslen mod hele verden, samt folkedrab, som breder sig fra det såkaldte IS-kalifat, og som ikke blot udviser et umenneskeligt barbari, men som udrykkeligt truer Rusland og Kina og derfor er i færd med at blive til den potentielle udløsermekanisme, der kan få hele Sydvestasien til at eksplodere og endog føre til en ny verdenskrig.

* Og for det tredje er der absolut vished for, at det totalt bankerotte, transatlantiske finanssystem står umiddelbart foran at eksplodere og således også true med at kaste en stor del af verden ud i en ny Mørk Tidsalder.

I lyset af disse tre, dødelige farer er det et spørgsmål om liv eller død for menneskeheden at sætte en stopper for den umoralske og tåbelige politik, der går ud på geopolitik og konfrontation over for Rusland og Kina. I stedet må vi have en anden dagsorden med menneskehedens fælles mål og samarbejde med Rusland, Kina, Indien og andre nationer for at besejre disse dødelige trusler.

Vi opfordrer alle fornuftige kræfter i Europa og USA til at tilslutte sig den nu fremvoksende, ny økonomiske verdensorden, som repræsenteres af BRIKS og den Nye Silkevej. Lad os arbejde på at etablere en inkluderende fredsorden, med deltagelse af hver eneste nation på kloden, en fredsorden for det 21. århundrede, som er en menneskehed værdig, der er den eneste, kendte, kreative art i universet. Lad os blive voksne i menneskehedens manddomsår, hvor kærlighed, kreativitet og skønhed definerer værdierne for vor fælles, menneskelige familie.

[Klik her for konferenceprogrammet](#)

[Klik her for konferencevideoer og -afskrifter på originalsprogene](#)

Taler på dansk fra konferencen:

Helga Zepp-LaRouche: **Den nye Silkevej transformerer planeten –**

En ny æra for menneskeheden

Download (PDF, Unknown)

Jason Ross: **En Prometheus-tilgang til udvikling af nye former for ild:**

Udvinding af helium-3 på Månen for en menneskehed med

fusionskraft

Download (PDF, Unknown)

Fra en tidligere konference:

Helga Zepp-LaRouche:

Hovedtale ved Schiller Instituttets 30-års Jubilæums-konference i New York, juni 2014:

»Tiden er inde til at skabe en verden uden krig«

Specialrapport: Helga Zepp-LaRouche: Den Nye Silkevej fører til menneskehedens fremtid!

Den kommende fusionsøkonomi baseret på helium-3. En introduktion til en kommende EIR-rapport om Verdenslandbroen.

Download (PDF, Unknown)

Rusland vil sende ebola-vaccine til Vestafrika om 2 måneder

13. oktober 2014 – Den russiske sundhedsminister Veronika Skvortsova meddelte i dag, at Rusland har planlagt at sende en ny, eksperimentel vaccine mod ebola til Afrika om to måneder. Lægemidlets effektivitet, som skal testes i marken, ligger på omkring 70-90 %.

»Vi taler i dag om, at vi om to måneder vil have tilstrækkelig med Triazoverin-vaccine til, at vi kan sende doser til vores personale i Guinea og teste midlets effektivitet under kliniske forhold«,

sagde Skvortsova. Vaccinen har hidtil vist sig effektiv mod forskellige former for hæmoragisk feber, inklusive Marburg-virussen, som er meget lig ebola.

»Effektiviteten ligger på mellem 70-90 %, og dette er en meget god indikator«,

sagde Skvortsova og meddelte, at det Russiske Virologiske Institut er i færd med at udvikle en hel gruppe af medikamenter.

»De er grundlæggende set medikamenter udviklet på baggrund af genteknologi, og som både virker som behandling og som forebyggelse.«

Russiske virologer, som har etableret et laboratorium i Guinea, forbereder sig til at teste vaccinen på primater.

»Den vaccine, som vi har fremstillet, er skabt på basis af

reducerede strenge [af virussen]. Vi har nu tilstrækkeligt til at gentage eksperimentet på primaterne og fortsætte med kliniske fremgangsmåder«, sagde hun.

Den 12. oktober sagde Skvortsova til Rossiya-1 Tv, at russiske videnskabsfolk arbejder på tre potentielle ebola-vacciner, som de forventer at kunne introducere så tidligt som inden for de næste seks måneder:

»Vi har udviklet tre vacciner. En af vaccinerne er udviklet på basis af en ebola-streng, og de to andre er blevet udviklet ved hjælp af genteknologi.«

Pr. 8. oktober var i alt 4.033 mennesker døde som følge af ebola-udbruddet, ud af i alt 8.399 registrerede tilfælde i syv lande, rapporterede Verdenssundhedsorganisationen, WHO. Ifølge WHO ligger dødsraten for ebola-smittede i gennemsnit på 50 %, men har varieret fra 25 % til 90 % under tidligere udbrud.

Fra LaRouche-bevægelsen 14. okt. 2014: Finansiell panik, ebola-panik, krig og terror: De har alle den samme løsning

Krigen, som breder sig i Mellemøsten og Nordafrika, er på randen til at blive detonator for en potentiel verdenskrig, hvor de samme kræfter kæmper i opposition imod eller for terrorisme, for at stoppe det dødbringende ebola-udbrud eller tillade det at spredes, for at forsvare en kollapsende

finansiel og geopolitisk orden eller erstatte den med en dynamik for vækst og udvikling som i BRIKS. Panikken over ebola-udbruddet og over, hvor den vil brede sig til, er kombineret med panikken over terrororganisationer og over, hvor de vil brede sig til.

I denne geopolitiske heksekedel har Den internationale Valutafonds halvårlige rapport, som viser sammenbruddet i verdensøkonomiens vækst, skræmt bankiererne og aktiebørserne i den transatlantiske verden, hvor sammenbruddet har sit centrum. Det har skræmt centralbankerne til at bebude endnu længere, tidsubestemte perioder med en nul-rentepolitik og pengetrykning: Det er præcis den politik, som rapporten fra IMF godkendte, og som forværrer sammenbruddet af vækst, i særdeleshed i Europa!

Et krak, som enten skyldes, at bankerne går fallit, eller at man desperat forsøger at redde dem gennem »bail-in«, står for døren.

Efter økonom og statsmand Lyndon LaRouches udtrykkelige mening er det ikke kun et krak i eurozonen;

»hele systemet vil snart, og samtidigt, nå en kritisk fase. Denne form for massive hasardspil med penge fungerer ikke. Krakket vil ikke have 'særlige karakteristika'. Det er ligesom en dødbringende sygdom – enhver kan få den. Og det vil de også.«

Dette er endvidere blot ét aspekt, sagde LaRouche, af en verdenskrig, skabt af finansoligarkiet under anførsel af Londons imperie-kræfter. Det er en krig med alle midler imod de førende nationer i en ny dynamik for vækst, som nu ofte kaldes for »BRIKS«, og som kan føre civilisationen fremad: Kina, Rusland og nu Indien, samt andre. Saudierne angriber nu Rusland (og Iran) gennem olieprisen, som styrtdykker, kædet sammen med økonomisk kollaps. Og jihadisternes ledere, som er rekrutteret i London og støttes af Riyadh, siger, at deres

endelige mål er Rusland.

Den 13. oktober gav Kina Rusland stærk støtte mod dette angreb gennem en meget stor aftale om valuta-swap, som blev meddelt af Kinas Folkebank, og hvis hovedformål er at beskytte rublen.

Samtidig meddelte Rusland via sit Sundhedsministerium, at det vil mobilisere vacciner med start i dette efterår og fortsættende frem til næste forår, for at angribe den dødbringende ebola-epidemi direkte i Afrika. **(Se *indslaget: Rusland vil sende ebola-vaccine til Afrika om to måneder*)**

Ebola-udbruddet blev kaldt

»den alvorligste, akutte nødsituation inden for sundhed moderne tid ... som truer selveste overlevelsen af hele samfund«,

af Verdenssundhedsorganisationens generaldirektør Margaret Chan, der sagde, at epidemien havde bevist, at

»verden var ilde forberedt til at respondere på en alvorlig, vedvarende og truende nødsituation for folkesundheden.«

Og begivenhederne viser nu, at Obama-regeringens selvtilfredse, »vi er totalt forberedte«, ansigt mod offentligheden har været løgn; der er ingen afdeling, som er blevet »forberedt« til dette.

Blot »uforberedt«? LaRouches eget synspunkt er, at verden nu står over for et »Sorte Død-syndrom«, ligesom den epidemi i det 14. århundrede, som halverede hele befolkninger. Vi har skabt potentialet for dette ved at skære ned på lægevidenskab, fjerne hospitals- og folkesundhedskapaciteter og således gøre det muligt for fattigdom at spredes og bide sig fast over hele verden.

»Et ondsindet, oligarkisk samfund, som ønsker befolkningsreduktion, ville bruge dette [som redskab].«

Det endelige ansvar for nedlukning af helbredsnydelser, som kan medføre folkedrab, ligger hos G.W. Bush' og Obamas præsidentskaber. Det samme gælder det endelige ansvar for de handlinger, som skaber terrortruslen.

Folk har nu brug for et nyt fokus for at vinde denne totale krig, som føres imod menneskeheden. Der er et nyt lederskab i kombinationen af Kinas, Indiens og Ruslands ledere. Der er afgørende kampe, som kan fjerne dem, der er ansvarlige for katastrofen, især med hensyn til at afklassificere og frigive de hemmelige »28 sider« af Kongressens fællesrapport til undersøgelse af 11. september-terroren.

TEMA-ARTIKEL:

BRIKS i bevægelse for at danne et nyt, internationalt samfund

Den amerikanske regering og de fleste europæiske regeringer, med samt deres lydige pressetjenester, har i løbet af de seneste uger fokuseret på, at præsident Obama hævder at være i besiddelse af kongelig magt til at føre krig i Irak, Syrien, Ukraine og hvor det i øvrigt passer ham, samt på NATO's farlige, bombastiske deklamationer om en russisk »invasion« af Ukraine, kombineret med trusler om, at »det internationale samfund« vil svare igen med endnu flere, selvdestruktive sanktioner og en massiv, militær opbygning omkring Ruslands og Kinas grænser.

Den russiske ambassadør til i FN Vitaly Churkin: Operationer imod ISIS er ulovlige, med mindre FN's Sikkerhedsråd godkender det

19. september 2014 – Ruslands repræsentant i FN Vitaly Churkin erklærede på mødet i FN's Sikkerhedsråd i dag, at en international, anti-terroristoperation imod Islamisk Stat behøver samtykke fra de regeringer, hvis lande er udset som mål, eller også godkendelse fra FN's Sikkerhedsråd.

»Alle andre muligheder vil blive betragtet som ulovlige og underminerende den internationale og regionale stabilitet. At diktere færdigsyede løsninger vil ikke fungere i Irak eller Syrien«, sagde Churkin.

Churkin tilføjede, at rammerne for den politiske proces

»må sættes i enighed med irakerne selv, for de er ansvarlige for deres lands fremtid. Vi er ekstremt bekymrede over de udtrykte planer om at angribe ISIS-stillinger i Syrien uden, at der finder en drøftelse sted med den nationale regering i Damaskus.«

Russiske bombefly flyver i nærheden af USA's og Storbritanniens kyster

20. september 2014 – Amerikanske »strategiske« tænkere taler ofte gerne om at »sende budskaber« til såvel allierede som potentielle modstandere. Russerne kan også sende budskaber, og deres seneste budskab er tydeligvis et udtryk for det, som den russiske præsident Vladimir Putin formulerede for et par uger siden, da han mindede verden om, at Rusland stadig er en atommagt.

Ifølge diverse nyhedsrapporter, som rapporterer om erklæringer, der er udstedt af den Amerikansk-canadiske Nordamerikanske Luftforsvarskommando (NORAD), opfangede amerikanske F-22 jagerfly seks russiske fly, som fløj ud for Alaskas vestkyst omkring kl. 19 lokal tid onsdag, den 17. september. De russiske fly inkluderede to TU-95 strategiske bombefly, eskorteret af to Mig-31 jagerfly og to optankningsfly. Et par timer senere blev de igen opfanget af canadiske CF-18-fly over det arktiske område. Talsmanden for NORAD gjorde det klart, at alt imens de russiske fly var inden for det nordamerikanske luftforsvars identifikationszone, så fløj de aldrig ind i hverken USA's eller Canadas suveræne luftrum. En amerikansk regeringsemissar sagde til CNN's Barbara Starr, at regeringen mente, at det russiske fly muligvis havde forbindelse med, at den ukrainske præsident Petro Poroshenko var i Washington for samtidig at tigge om amerikanske våben.

Men russerne fløj også over Nordsøen. RAF Typhoons opfangede også Bear-bombefly i NATO's luftforsvars identifikationszone ud for Skotlands nordkyst den 19. september, men The London Telegraph behandler det kun som bemærkelsesværdigt, fordi Typhoon-flyene gennemførte deres første opfangning, efter de var flyttet til en ny flyvebase i Skotland. En kilde i RAF fortalte til The Telegraph, at »en gang om måneden kommer russerne måske og siger hallo, og vi går måske på vingerne. Det er at sende pakken videre fra den ene NATO-nation til den næste. Vi har hver især ansvar for luftrum for NATO«, hvilket får det alt sammen til at lyde meget rutinepræget.

Den svenske regering har på den anden side indleveret en formel protest til Ruslands ambassade i Stockholm, efter at to russiske fly angiveligt krænkede svensk luftrum over Det baltiske Hav onsdag, iflg. en rapport fra Reuters.

Russisk militæraktivitet fortsætter i øvrigt i højt tempo. Ruslands baltiske flåde udfører i øjeblikket en øvelse med amfibiestyrker, som involverer flere end 1.000 tropper og 250 stykker udstyr. Luftforsvarsstyrken afholdt en storstilet øvelse »med det formål at øve forholdsregler under 'den optrappede militære og politiske situations' betingelser, inklusive et muligt, fjendtligt atomangreb«, sagde en talsmand fra Luftforsvarsstyrken, iflg. en rapport fra Itar-Tass. »Særlig opmærksomhed fik forøgelsen af styrkernes evne til at overleve, reorganisering af kampsystemer og -komplekser, og tilvejebringelse af missilvarslings-systemernes uophørlige drift under forhold med blokering og fjendtlige angreb«, sagde talsmanden for Luftforsvarsstyrken.

Foto: Det russiske bombefly Tu95 Bear

Rusland og Kina optrapper støtte til Zimbabwe

17. september 2014 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov ankom til Harare i går for at deltage i uddelegeringen af licens til et projekt om minering af platin til en værdi af 3 mia. dollars ved Darwendale, lige nord for Harare, som forventes at blive Zimbabwes største projekt for minering af platin. Zimbabwe er allerede verdens tredjestørste producent og har de næststørste, kendte reserver af platin, et strategisk metal, efter Sydafrika. Ruslands Vi Holdings, det statslige forsvarsselskab Rostec og Vnesheconombank investerer 1,6 mia. dollars i fællesprojektet. Personale fra Zimbabwe vil blive trænet ved et russisk universitet. Der er planer om at bygge den første fabrik til raffinering af platinmalm i 2016.

Den russiske industri- og handelsminister Denis Manturov, leder af den russiske delegation, sagde, at Darwendale-projektet ville åbne vejen for, at flere selskaber kan komme ind på markedet i Zimbabwe. Han sagde, at Rusland er interesseret i at investere i landbrug, energi, infrastrukturudvikling, turisme og sundhed. Han tilføjede, »I takt med, at handel og udveksling vokser, er vi overbeviste om, at Zimbabwe vil skabe adgang for russiske leverancer til andre afrikanske markeder.«

Zimbabwes statsejede medier hilste velkommen, hvad de kaldte et nyt kapitel i relationerne med Rusland.

Ved licensudbydelsen i Darwendale takkede præsident Robert Mugabe den russiske præsident Vladimir Putin og det russiske folk for at støtte Zimbabwe over for de vestlige magters angreb. Han sagde, »Ja, i går var I vore gode venner, I hjalp os med at blive, hvad vi er – et uafhængigt folk. Og i dag har I atter bevist, at jeres historiske handling i går [ved underskrivelsen af aftalerne], atter har vist, at I er en af vore største venner i verden, og vi gengælder ved at sige, at endskønt vi er små, så er vores hjerte lige så stort som jeres eget ... Endskønt vi er små, er vores hengivenhed og forpligtelse over for revolutionen, idéer og mål fra gårsdagens revolution, denne forpligtelse fortsætter. Vi er sikre på, at, som en regering af folket, en regering, som er en betroet vogter af de naturlige ressourcer, som tilhører folket, at vi ønsker at se dem udnyttet i folkets interesse, udnyttet i et partnerskab med dem, som er som vi selv.«

Disse begivenheder følger i kølvandet på præsident Mugabes og en delegations besøg i Kina fra den 24.-28. august. Mugabe mødte den kinesiske præsident Xi Jinping og underskrev ni bilaterale aftaler – som i Zimbabwe Herald karakteriseredes som storprojekter – inden for energi, veje, det nationale jernbanenet, landbrug, telekommunikation og turisme. Udkastet til en låneaftale blev oprettet for at levere en ramme for at finansiere udviklingsprojekter. Kina vil øge antallet af regeringsstipendiater til studerende fra Zimbabwe betydeligt.